

Sandefjord, 19. desember: Vedtak i sak 229-2013.

Klager: NN

Innklaget: Kredinor, Postboks 782 Sentrum, 0106 Oslo

Saken gjelder: Om nemndas kompetanse. Om klager i tide har fremmet en innsigelse han burde fått vurdert. Om varsling av krav.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet:

Kravet gjelder opprinnelig et misligholdt krav fra XX.

2. Saksforholdet:

Fordringshaver sendte selv faktura for kravet. Kravet var oppgitt å gjelde kundenr. 158224 og var stilet til "YY AS v/NN,vegen 000, 0000 ZZ i Sunnhordland". Fakturaen var pålydende kr 474 og forfalt til betaling 15.09.13. Grunnet manglende betaling sendte innklagede inkassovarsel på vegne av fordringshaver. Varselet var adressert til "NN, veggen 000, 000 ZZ i Sunnhordland".

Da kravet fortsatt sto ubetalt etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet, ble saken overført til inkasso, og "Betalingspåminnelse – inkasso. Varsel etter Tvisteloven § 5-2" ble sendt NN privat. Inkassosalær var lagt til kravet med kr 315.

Restkravet ble purret etter at innklagede ble kjent med klagers betaling av hovedkravet. Klager fremsatte innsigelse mot kravet på inkassoomkostningene, men innklagede avviste innsigelsene under henvisning til at innbetaling av hovedkravet var mottatt tre dager etter betalingsfrist på inkassovarselet og dermed etter at inkassoomkostninger var påløpt.

Klager klaget skriftlig til Inkassoklagenemnda 08.11.13. I klagen het det at kravet var sendt til feil kunde/betaler og at kravet var betalt før "andre purringa", tilagt salær på kr 315, var sendt ut.

Innklagede avviste i brev 15.11.13 at kravet var rettet mot feil debitor og opprettholdt kravet.

I sitt tilsvaret til Inkassoklagenemnda opprettholdt innklagede kravet på salær.

3. Partenes anførsler:

Klager anfører at kravet er sendt til feil kunde/betaler. Kravet er rettet mot ham privat, og ikke mot firma som faktura opprinnelig er rettet mot. Før han fant ut at denne fakturaen ikke gjaldt ham privat, hadde fristen for betalingsvarselet til innklagede utløpt med tre dager. Det anføres at klager, som privatperson, ikke er ansvarlig for YY AS sine fakturaer. Klager mener dette strider mot god inkassoskikk.

Den andre purringa ble sendt ut etter innbetaling av hovedkrav. Her var det med salær på kr 315. Det anføres at kravet på inkassokostnader må bortfalle.

Innklagede anfører at inkassovarsel og betalingsoppfordring ble sendt til den som er juridisk forpliktet til å betale fakturaene for bredbåndsabonnementet. Abonnementet ble bestilt av klager med oppstart 09.10.05, og det er klager personlig som er juridisk ansvarlig for abonnementet. Den 30.03.09 ringte klager til fordringshaver og ba om at faktura for bredbåndsabonnementet ble sendt til YY AS, som et ansattabonement. Det ble ikke byttet juridisk ansvarlig for abonnementet, kun fakturaadresse. Fakturaen ble påbakgrunn av disse opplysningene sendt til YY AS, som NN hadde anmodet om. Da denne ikke ble betalt, sendte innklagede inkassovarsel og betalingsoppfordring til NNs privatadresse.

Det anføres videre at kravet allerede var registrert til inkasso da hovedkravet ble betalt 24.10.13. Under henvisning til uttalelser i inkassolovens forarbeider (Ot. prp.2 (1987-88) s 65) opprettholdes kravet på salær.

Endelig anføres at innsigelsen først ble fremsatt 31.10.13, altså etter at lett salær var påløpt. Innsigelsene er besvart og følgelig har innklagede også i forhold til dette punkt opptrådt i samsvar med inkassolovgivningen.

Krav på salær opprettholdes.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet på fulltallig nemndsmøte 9. desember 2013 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse.

Inkassoklagenemnda behandler klager på inkassobyråer, jf. inkassoloven § 22. Det følger av § 22 at en skyldner kan kreve nemndbehandling av enhver tvist der nemnda er kompetent hvis skyldneren har saklig interesse i å få nemndas uttalelse.

Nemnda har først vurdert hvorvidt nemnda er kompetent til å behandle saken.

Nemnda tar under behandling klager fra skyldnere, dog bare i den grad forpliktelsen er pådratt i egenskap av å være forbruker. Dette følger av Avtale mellom Forbrukerrådet og Norske Inkassobyråers Forening punkt 1.1.

Inkassoloven inneholder ingen definisjon av hvem som skal regnes som forbruker. Departementet har i Ot.prp. nr 115 (2001 og 2002) på side 40 uttalt at det er naturlig at begrepet har samme innhold som i lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag (finansavtalelova) § 2 første ledd. Som forbruker regnes således en fysisk person når avtalens formål, som kravet er knyttet til, for denne ikke hovedsakelig er knyttet til næringsvirksomhet.

Det legges til grunn at det opprinnelige kravet er rettet mot YY AS på selskapets firmaadresse. Inkassovarsel, betalingsoppfordring og senere korrespondanse er derimot adressert til klager personlig, dog på samme postadresse. Bakgrunnen skal være at fakturaadresse for kravet ble endret til selskapsadressen etter at klager den 30.03.09 ringte fordringshaver og ba om at abonnementet skulle sendes til selskapet som et ansattabonnement. Av fremlagt fakturakopi av 01.05.09 fremgår det at fakturaen er adressert til selskapet og at kravet er spesifisert med "Fiber Normal ansatt-abonnement –NN" og "Telefoni analog 1 linje, privat ansatt-abonnement- NN".

Inkassoklagenemnda er av den oppfatning at fordringshaveren, ved å fakturere selskapet, har forholdt seg til selskapet som skyldner. Den fremlagte fakturakopien av 01.05.09 endrer ikke dette syn, i det hensikten med ansatteabonnement nettopp er at arbeidsgiver skal betale. Slik nemnda oppfatter det, har fordringshaver etter henvendelsen i 2009 forholdt seg til selskapet som skyldner. Nemnda legger følgelig til grunn at forpliktelsen ikke er pådratt i egenskap av å være forbruker, og at saken derfor faller utenfor nemndas arbeidsområde og må avvises.

I sak 187-2012 la Inkassoklagenemnda til grunn, under tvil, at nemnda var kompetent til å behandle en sak der forpliktelsen var pådratt av et enkelmannsforetak, men der inkassoselskapet likevel rettet innfordringen mot innehaveren av foretaket som privatperson. I et slikt tilfelle er det nær sammenheng mellom enkelmannsforetaket og privatpersonen. Det er det ikke i det foreliggende tilfellet, idet et aksjeselskap i alle rettslige sammenhenger er å anse som et eget rettssubjekt adskilt fra den eller de som er eiere av aksjene i selskapet.

Klagen blir etter dette å avvise (tas ikke under behandling).

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klagen tas ikke under behandling.

Rune Jensen
Leder av Inkassoklagenemnda